

Sygn. akt V KO 34/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 24 maja 2016 r.,
w sprawie zażalenia **A. S.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w
G. z dnia 4 marca 2015 r. w sprawie II Kp [...] w przedmiocie odmowy wszczęcia
śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień,
wniosku Sądu Rejonowego w G. z dnia 15 lutego 2016 r., sygn. akt II Kp [...] o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w J. postanowieniem z dnia 15 lutego 2016 r., sygn. akt II Kp [...], wystąpił o przekazanie opisanej wyżej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że dotyczy ona sędziego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w G. SSR K. C. oraz sekretarza tegoż sądu A. H.. Zdaniem Sądu, okoliczność ta uzasadnia wystąpienie z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k., albowiem rozpoznanie zażalenia zgodnie z właściwością miejscową przez Sąd Rejonowy w G. mogłoby skutkować powstaniem w opinii osób postronnych niemożności bezstronnego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w G. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, że przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobremu wymiarowi sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. może zatem nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

Za takie okoliczności należy uznać sytuacje, które mogłyby wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w społeczeństwie nawet mylne przekonanie, podjęte jednak w oparciu o racjonalne przesłanki, że w sądzie właściwym miejscowo nie ma wystarczających warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68, z dnia 10 grudnia 1999 r., III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000/Nr 3, poz. 7, z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, OSNKW - R 2008, poz. 2072, z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, OSNKW - R 2008, poz. 2280*).

W rozważanej sprawie okoliczności faktyczne wskazane przez Sąd Rejonowy w G., a także analiza akt tej sprawy są tego rodzaju, że przemawiają za jej przekazaniem do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Należy do nich zaliczyć kontekst sytuacyjny powodujący, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości jest rzeczą niewskazaną, aby w przedmiotowej sprawie, dotyczącej podnoszonych przez A. S. zarzutów wobec sędziego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w G., orzekali sędziowie tego samego sądu. Nie bez znaczenia jest także fakt, na który zwrócił uwagę wnioskujący Sąd. Mianowicie, jednostka ta jest stosunkowo nieduża, a orzekający w niej sędziowie z pewnością utrzymują kontakty nie tylko zawodowe, ale i koleżeńskie, co mogłoby podważać w odbiorze społecznym obiektywne rozpoznanie przedmiotowej sprawy.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd

Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w W., położonego w nieznaczej odległości od Sądu dotyczącego właściwego.